

हृ० चं० ३

रसायनमथाद्धांमूदश्चिच्छेत्तंसमोदकं । तक्रामुनःपादजलंमयितंवा
 रिवर्जितं ॥ ७३ ॥ सार्पिष्कंदाधिकंसर्पिर्हृदिभ्यांसंस्कृतंक्रमात् । ल
 वणोदकाभ्यामुदकंलावणिकमुदश्चिन्ति ॥ ७४ ॥ औदश्चित्तमौदश्चित्तं
 लवणोस्यात्तुलावणं । पैठरेष्येउषासिद्धेप्रयस्तुसुसंस्कृतं ॥ ७५ ॥
 पक्वेरद्धंचसिद्धश्चभृष्टंपक्वंविनाम्बुना । भृष्टामिषम्भट्टिचंस्याद्भूति
 र्भरुटकश्चतत् ॥ ७६ ॥ शूल्यंशूलाकृतंमांसंनिष्काथोरसकस्समै
 । प्रणीतमुपसम्पन्नंस्निग्धेमस्तृणचिकूणे ॥ ७७ ॥ प्रच्छिन्ननुविजि
 विलंविज्जलंविजलश्चतत् । भावितन्नुवासितंस्यात्तुल्येसंमृष्टशोधिते
 ॥ ७८ ॥ काञ्चिकङ्काञ्जिकन्धान्यास्तारनालेतुषोदकं । कुल्माषाभिषु
 तावंतिसोमशुक्लानिकुञ्जलं ॥ ७९ ॥ चुक्रन्धातुघ्नमुन्नाहंरक्षोघ्नकुण्ड
 गोलकं । महारसंसुवीरसं सौवीरंमृशणंपुनः ॥ ८० ॥ तैलंस्नेहोऽभ्य
 स्ननश्चवेषवारउपस्करः । स्यान्नित्तिडीकनुचक्रंवृक्षाम्लश्चासुवेतसे
 ॥ ८१ ॥ हरिद्राकाश्चनीपीतानिशाह्वावरवर्णिनी । श्वःश्रुताभिज
 ननोरजिकाएजसर्षपः ॥ ८२ ॥ आसुरीकृत्तिकाचासौकुलुम्बुरु
 तुधान्यकं । धन्याधन्याकधान्याकंमरीचंकृत्तमूषणम् ॥ ८३ ॥ कोलकं
 बेल्लजन्धार्मपत्तनय्यंवनप्रियं । शुण्ठीमहौषधीविश्वानागरंविश्वभेष
 जं ॥ ८४ ॥ वैदेहीपीप्लीकृष्णोपकुल्यामागधीकणा । तन्मूलंग्र
 न्थिकंसर्वग्रन्थिकश्चटकाशिरः ॥ ८५ ॥ त्रिकटुशूषणंकोषमजाजी